

CAŁOPALON (5) *part praet pass impf*

całopalon *a. całopalony* (5).

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne.

pl G całopálních (3). ◇ A subst całopálon(e) (1). ◇ L całopálních (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. całopalić.

Ofiarowany według rytuału Starego Testamentu przez spalenie w całości (5) :

Zestawienie: »ofiary całopalone« = holocaustum Cn [szyk 3 : 2] (5): á iżbych przed nim kádził zioły wonnemi y dla wítáwicznego pokładania chlebá/ y dla ofiár całopalonych [holocausta] ranych y wieczornych BudBib 2.Par 2/4, 2.Par 1/6; w miłosierdziu fie kocham nie w ofiárach/ á w znáomości Bożey/ więcey niż w cáło palonych ofiárach. CzechRozm 84; LatHar 76; k temu miłowác bliźniego iáko lámego siebie: więcey ieft nád wżyftkie całopalone y inne ofiáry [maius est omnibus holocautomatibus et sacrificiis]. WujNT Mar 12/33.

Cf CALESPALON, CAŁOPALIC, CAŁOSPALON